

Omraade, og jeg skal for mit Vedkommende være meget villig til at lempe Forslaget, for saa vidt min Andel deri angaar, efter de Muligheder, der maatte opstaa under Sagens fremtidige Forhandling.

Berg: Den ærede sidste Taler behyndte sit Foredrag med en Række Indvendinger mod mine Udtalelser i forrige Møde. Først kom han da til at omtale den Bemærkning af mig, at det forekom mig, at han ved sit Forslag havde spændt Ben for Benstres tidligere, af det ærede Medlem fra Køge (Hørup) og mig nu indbragte Forslag. Han gav da den Oplysning, at dette Forslag, som her foreligger, havde han allerede affattet i forrige Samling. Derom skal jeg intet udtale. Jeg har haft den Opfattelse af denne Sag, at dette Forslag ikke var endelig affattet, før Dagen efter, at det ærede Medlem havde indbragt det, idet jeg nemlig i Bureauet om Eftermiddagen sent forlangte bægge Forslagene ubleverede, da de ikke vare omdelte paa Bladserne, men jeg fik kun det ene, nemlig det af det ærede Medlem fra Køge og mig indbragte, der er betydelig større i Omfang, medens man svarede mig, at det ærede Medlems nylig var gaaet i Trykkeriet, og jeg opfattede det da saaledes, at det ærede Medlem har brugt Dagen efter Indmeldelsen til nærmere at bestemme sit Forslags Indhold. Jeg er derfor undskyldt, naar jeg troede, at der i dette Hastværk laa en Undskyldning for det ærede Medlem med Hensyn til Lovforslagets mindre heldige Affattelse paa forskellige Steder. Det ærede Medlem undrede sig meget over, at jeg kunde opfatte det som en Anke mod ham, at han har søgt forud at blive enig med Ministeren om, hvilke Punkter han i denne store omfattende Sag vilde gaa ind paa, og rettet sig derefter med Hensyn til sit Forslags Affattelse. Jeg siger ikke, at det er en Anke i og for sig, men jeg vil kalde det saaledes over for et Oppositionsmedlem, hvis han først forhører hos en provisorisk Minister, hvad denne mener at kunne ville gaa ind paa angaaende en Sag, der har en lang Historie her i Tinget, og hvortil man paa saa mange Maader er knyttet i sin tidligere Udvikling, om han paa Forhaand sikrede sig Ministerens Stilling til en saadan Sag i Stedet for at forelægge Sagen ud fra det af Oppositionen ved tidligere Arbejde givne Grundlag, og saa søgte at vinde den øvrige Modstand for den bedst mulige Ordning. Jeg skulde ikke anke paa det ærede Medlem — og han behøvede altsaa ikke at kalde det en aparte Anke — hvis han vilde erkende, at han i den Henseende stod lige med andre

af Regeringspartiets Medlemmer. Thi hvis det var et af Regeringspartiets Medlemmer, der vilde indbringe en Sag ved privat Initiativ, saa finder jeg det meget naturligt endog, at han spurgte sin Minister, om han vilde have den Sag frem, og om det ikke generede ham, og hvis den skulde frem, i hvilke Klæder han da nogenlunde vilde finde sig i, den kom frem. Men som sagt, det er altsaa to forskellige Standpunkter. Hvad der kan være en aparte Anke lige over for et Regeringspartis Medlem, kan være en overordentlig berettiget Anke lige over for et Oppositionsmedlem, ikke mindst under de nuværende Forhold. — Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at man ikke kan vente at se en Lov gennemført uden en Ministers Underskrift, ja, jeg tror endog, han udvidede det dertil: uden den i Ojeblikket fungerende Ministers Vilje. Hvis det ærede Medlem mener, at vi ikke kunne arbejde paa en Sag, som den nuværende Indenrigsminister ikke vilde underskrive, og derfor vilde være nødt til at opgibe den, saa er det jo en Misforstaaelse, som det ærede Medlem jo nok vil rette, naar han finder Lejlighed dertil. Thi vi have jo dog lejlighedsvis set — saa meget kende vi dog til parlamentariske Forhandlinger — at mangen Minister er falden for Modstanden mod et Forslag, naar det er arbejdet op fra Parlamentets Side, og at Forslaget dog har faaet sin Lovfæstelse, fordi den modstaaende Minister har maattet vige og en anden træde til. Men det kan være, det ærede Medlem har Ret i, at som det nu for Tiden er, og saa umuligt man har gjort det for det nuværende Ministerium at gaa, idet man jo endogsaa har opfordret det til at blive, kunne vi heller ikke tænke os denne Sag fort igennem uden den nuværende Indenrigsministers Underskrift. Lad mig nu gaa ud deraf, men saa siger jeg: Der er dog virkelig en væsentlig Forskel paa, om den nuværende højtærede Minister faar et Forslag, som han paa Forhaand i Grundtanken kan slutte sig til, fordi han finder, at det er billigt Køb at slippe af med denne store Sag paa denne Maade, eller om Oppositionens Medlemmer som saadanne stillede sig fra første Færd paa det Standpunkt, som den principielt holdt af, og ud fra dette arbejdede gennem de forskellige Stadier, gennem Forhandling i bægge Ting, med den fungerende Minister som Leder og saa fik at se, hvorvidt man vilde drive det, idet Oppositionen gennem dette kunde øve et Tryk paa Ministerens Mening, som, hvis Oppositionen havde nogen Styrke, vilde være noget stærkere end det ærede Medlems Forespørgsel i